172

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

EPITHAPHIA ALIQVOT IN OBITVM NOBILIS-SIMÆ ANNÆ VVALSTOR-piæ D. Iohannis Rantzouij equi-tis aurati coniugis conſcripta.

ITEM ECLOGA DE eiuſdem Matronæ obitu, cuius interlocutores

Menalcas, Mopſus, Eulalius.

LIPSIÆ
Georgius Defnerus imprimebat.
Anno
M. D. LXXXII.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

EPITHAPHIVM QVOD HENRICVS RANTZOVIVS MATRI SVÆ Annæ VValſtorpiæ Itzohoæ fieri fecit.

ANno à nato Chriſto M.D.LXXXII. IIII. Calend. Ianuarij obijt nobilis & pia matrona Anna VValſtorpia, Joannis Rantzouij coniunx, poſt obitum mariti XVI. Anno ætatis verò ſuæ anno LXXII. Cum vidiſſet filios filiorum, eorumq́; liberos, nepotes ac pronepotes, numero XLVIII. quos omnes, non minus quàm ſemetipſam moriens DEO commendauit. Hanc Henricus Rantzouius primogenitus eius filius in hoc templo ſepulturæ mandari, corpuſq; eius, cum mariti ac liberorum oßibus coniungi, nec non mœrens, hoc monumentum eius memoriæ poni curauit.

DEFVNCTA LOquitur. H. R.

VLtima VValſtorpûm proles hîc Anna quieſco
  Iuncta viro, gnato filiolæq́, ſenex.
Iano Rantzouio nupſi dilecta marito,
  Bis duo cui genui pignora chara tori.
Ex his progenitos cum neptibus adde nepotes
  Nempe quater, denos, & dedit octo DEVS.

APOSTROPHE HENRICI Rantzouij ad Matrem defunctam.

ERgò etiam repetis patriam chariſſima Mater,
  Et moriens triſti linquis in orbe tuos.
Quod tamen extremum licuit valedicere ſaltem,
  Hoc potuit certè gratius eſſe nihil.
Nunc tua membra licet tumulo claudantur auito:
  Mens tamen ætherea ſede recepta viget.
Conditus hîc etiam pater eſt, fraterq́, ſororq́,
  His etiam iungi poſt mea fata peto.
Molliter oſſa cubent fatris, patris atq́ ſororis
  Nec minus & Matris molliter oſſa cubent.

ALIVD EPITAPH. H. R.

IAm pietate grauis, ſenio veneranda ſupremum
  Inconcuſſa fide finijt Anna diem.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Anna decus generis VValſtorpûm ſanguine clara,
Anna vxor Iano tradita Rantzouio.
Hîc vbi Stora ſuis vrbem complectitur vlnis,
Ipſa ſuis ſummum præſtitit officium.
Coniugis ac gnati hîc, gnatæ quoq; condidit oſſa
Magdalis, ad lachrimas officioſa pias.
Ad metam verò poſtquam peruenit eandem,
Henricus natu maior alumnus ait:
Quò dilecta mihi genetrix tua membra reponam?
Hîc vbi filiolo eſt filiolæq; quies.
Fallor? an haud locus eſt verè tibi gratior vllus?
Sed tibi non vllus gratior eſſe poteſt.
Dixit & ad cineres fratris, patris atq; ſororis
Appoſuit Matris corpus & oſſa ſuæ.
Natorum natos & qui naſcuntur ab ipſis
Conſpexit diues progenieq; fuit.
Pro quibus ad dominum toto de pectore fudit
Sollicitas, donec viueret Anna, preces.
Tandem etiam moriens hos commendauit eidem,
Et ſuperi gaudens ſcandit ad aſtra poli.

ALIVD AVTORE H. Conradino. P. L.

ANna ſub hoc tumulo placidè VValſtorpia dormit,
Vltima quæ fuerat, ſtemmatis Anna ſui.
Floruit Holſatias, quòd ſecula multa per oras,
Et dedit inſignes Marte togaq; viros.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Hæc equiti aurato, thalami ſociata iugalis
Vixit Ioanni fœdere Rantzouio.
Hic decus vxoris fuit, illa corona mariti,
Vna duobus erat mens, amor atq; fides,
Hinc ſtudium concors, vbertas florida rerum
Ambos in caſto eſt concomitata toro.
Octo ſuæ nouies vitæ confecerat annos,
Quando piè in Chriſto morte ſoluta fuit.
Florentes vidit natos, charoſq; nepotes,
Et dulces neptes, ſpem columenq; domus.
Vidit & hinc, animo lætante, nepotibus ortos,
Qui numero fuerant octo, quaterq; decem,
Filius hîc mœrens chari iuxta oſſa parentis
Henricus Matris condidit oſſa ſuæ.
Mox erit alma dies, tumulis rediuiua recluſis
Quà ſubeant cœli, corpora noſtra, domo.

DE O-

DE OBITV NOBILISS. MATRONÆ ANNÆ RANTZOVIÆ D. Ioannis Rantzouij coniugis Ecloga cuius interlocutores

Menalcas. Mopſus. Eulalius.

Men. *MOpſus adeſt, video, cultor fidiſsimus agri,*
Qui mihi de puero, quantum nunc ipſe recordor,
Pectore nonunquam fucato ſemper adhæſit,
Illi conſtitui noſtros exponere caſus,
Et mea quicquid habet taciti mens ægra doloris.
Nam mihi ſæpe fuit curarum mite leuamen,
Mollia ſæpe dedit noſtro ſolatia cordi.
Mopſ. *Vox aures tetigit puto non incognita noſtras,*
Flebilior tamen haud dubij præſagaq́; luctus,
Et, niſi fallor, erit noſtri vox iſta Menalcæ.
Sed mihi quis lento legit huc veſtigia motu?
Vt video procul aſpectans eſt ipſe Menalcas,
Sed triſtem video, ſunt ora ſimillima buxo,
Et gemit & mæſtus digitis ſua tempora ſcalpit.
Non temerè facit hoc, fortunæ ſigna nouercæ
Tales eſſe ſolent geſtus, & pectoris ægri,
Congrediar, quæramq́; , noui quæ cauſa doloris:
Eia agè pauliſper mœrens ſubſiſte Menalca.
Men. *Tam mihi iucundus tuus eſt aduentus amice:*
Quàm ſopor eſſe ſolet feſsis in gramine molli,
Quàm ſaliens ſolet eſſe viris ſitientibus vnda,
Cum grauidos calamis exuſsit Sirius agros

Poſſe

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Poſſe meas ſpero curas ſermone leuari.
Ergo mihi coràm quia tecum copia fandi
Contigit, exponam, quæ ſors inimica dolorem
Quo mea mens coquitur miſerè, confecerit iſtum.
Mopſ. *Sic age, nam dabitur per me medicina dolori*
Non ingrata tuo, ſi ſit medicabile vulnus.
Men. *Haud ignota fuit tibi noſtri Daphnidis vxor,*
Qui Latimontis celebratam condidit arcem,
Hîc, vbi Stora fluit, placida quem morte peremptum
Ante tot, vt charum genitorem luximus, annos.
Mopſ. *Tu Matronarum nobis decus atq; coronam,*
O penitus toto ſuſpirans corde Menalca,
Commemoras, quæ nempe viro digniſſima tanto
Nupta fuit pietate grauis, virtute decora.
Men. *Scilicet, hinc luctu crucior magis optime Mopſe,*
Cum qualis fuerit gemibunda mente recordor.
Nam ſpeculum purum ſpectandas tradere formas
Vt ſolet & cultus, deceat qui quemq;, referre:
Sic quoq; virtutum noſtri pia Daphnidis vxor
Matronis exempla dabat, cunctiſq; coruſcum,
Lumen erat pietate, fide, probitate, pudore.
Et veluti varijs æſtiuo tempore campus
Floribus ornatur: Sic noſtri Daphnidis vxor
Exornata pijs virtutibus atq; polita
Egregium de ſe quàm latè ſparſit odorem.
Mopſ. *Hei mihi, quòd ſoleat mors inuida parcere nulli.*
Occubuit noſtri, quantum nunc audio, ſæcli
Lumen, & hei noſtrum Daphnin pia nupta ſecuta eſt.
Hinc tibi ſunt gemitus, lachrimæ, ſuſpiria, luctus.
Menal. *Sunt equidem fateor, quis enim mala talia paſſus*

Tempe-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Temperet à lachrimis, quis non ſuſpiria ducat?
Occidit hei noſtri clarum decus occidit æuj,
Indulgent lachrimis iam ſyluæ, flumina, fontes,
Paſcua, rura, lacus, pecudes, & quicquid vbiq; eſt,
Nos quoq; nunc miſeri, qui ferro vertere glebas
Hîc ſumus edocti, quia noſtri Daphnidis vxor
Concidit, hæc animo ſentimus vulnera, quæ non
Totius Anticyre prouentus tollere poſsit.
Quis lachrimas, ô Stora, tuas numerare? quis autem
O vicina tuos gemitus nunc Vellula poſsit?
Nam vobis, noſtri perijt quia Daphnidis vxor,
Concidit omne decus nullis reparabile donis,
O quoties votis nil proficientibus illam
Storaides nymphæ reuocarunt, talia fruſtrà
Clamantes, genetrix cur ſic nos alma relinquis?
Anna mane, vel nos tecum, quas ibis in oras,
Tranſfer & hinc vultu te nunquam ſubtrahe noſtro:
Sed precibus cunctis ſtat inexorabile fatum.
Mopſ. *Ohe iam ſatis es curis afflicte Menalca,*
Quæ damus hæc iterum ſolatia mente repone,
Nullus homo caſu moritur neq; naſcitur vllus,
Rex verò ſuperas qui fulmine concutit arces,
Et bene fructificat ſata noſtra, boumq; labores,
Cum placet huic, vitam nobis largitur & aufert.
Ille dies, horas, menſes numerauit & annos
Conſtituit certos, cum nondum Matris ab aluo
Suſcepti ſumus, & vitalem traximus auram:
Ergo quòd occubuit noſtri pia Daphnidis vxor,
Non temerè eſt factum, quia nec paſſerculus vnus
Decidit in terram, niſi ſit diuina voluntas,

 Nec

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Nec quia per mortem mortales exuit artus,
Propterea nobis penitus periiſſe putanda eſt:
Sed melioris habet gratiſsima munera vitæ.
Men. *Te dolor & luctus video nunc conficit ingens*
Talia dum profers, quæ iure profecta videntur
E Phœbi tripode, & quæ vix dum cognita nobis.
Quin igitur mihi Mopſe libens oracula pandis.
Mopſ. *Sic faciam certè, quia non odioſa requiris.*
Quid ſit homo noſti, conſtet quibus ipſe Menalca
Partibus, & quæuis pars qua ſit origine ducta,
Altera pars oculis noſtris patet, altera tecta eſt.
Hæc redit ad ſuperos, quia pendet origo ſupernè:
Illa datur terræ, quia nil niſi terrea maſſa eſt.
Si ſpectes corpus, noſtri pia Daphnidis vxor
Mortua dicenda eſt, quia viuere deſijt orbi:
Si ſpectes animam viuit, nec mortua dici
Hæc vlla ratione poteſt, viuetq; perennis.
Mortua quæ gelidæ nunc pars eſt credita terræ,
Tota reuiueſcet, ſed pura & criminis expers,
Cum tuba cœleſtis feriet clangoribus orbem.
Cernis vt excuſſo mortalia lumina ſomno
Euigilant, quando bigis aurora refulget.
Cernis & vt longis Cerealia ſemina ſulcis
Obruta poſt mortem veteres meditantur ariſtas:
Haud minus è gremio noſtri pia Daphnidis vxor
Telluris, venient cum tempora iuſta, reſurget
Et capiet veræ cœleſtia gaudia vitæ.
Menal: *Ergo dies mortis natali dignior hora eſt?*
Ergo mori lucrum? reſponſum Mopſe requiro.
Mopſ: *Aſpice mortalis, quot ſunt incommoda vitæ*

Quotq;

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Quotq́; malis hominum natura ſit obruta, partus
Obijcit his omnes, ſed mortis liberat hora
Illos, qui Chriſto Domino conſtanter adhærent.
Sponte ruinoſas, quis non citò deſerit ædes,
Cum ſenio gemit, aut Vulcani ſternitur armis?
Quis non in portu ſecuram degere vitam
Exoptat, quando Neptunus & Æolus arma
Expediunt, & vi miſcentes omnia ſumma
Acriter in vaſto pelago confundere tentant?
En gemit & laxa mundus compage labaſcit
Inq; ſeneſcenti Satanas furit vndiq; mundo
Omnia miſcens, omnia turbans, omnia perdens.
Men. Vera mihi narras luctuſq; remiſſior eſſe
Incipit, atq; vtinam fieret mihi copia tecum,
De quibus incepta eſt oratio, plura loquendi,
Nunc domus eſt iterum nobis viſenda, quis autem
Hûc curſu properat, properantem en optime Mopſe.
Mopſ. Eulalius noſter, niſi me mea lumina fallunt,
Approperat curſu, quid ſi nunc nomina rebus
Conueniant, lætuſq; ferat bona nuncia nobis.
Eul. Haud fruſtrà, nuper quia noſtri Daphnidis vxor
Concidit, alterno luctum ſermone leuatis.
Si quid adhuc verò veſtris in cordibus hæret
Triſtitiæ, iubeo uos me ſpectare loquentem
Et præbere meis auidas ſermonibus aures,
Nam veſtros animos dulci nouitate tenebo.
Mopſ. Eloquitor quodcunq; voles, tibi noſtra patebunt
Corda aureſq́; ſimul, quia ſunt nouitatis amantes.
Eula. In ſylua nuper ſolus ſpatiabar & æger
Vicina, deflens hæc infortunia noſtra,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Quòd terras liquit noſtri pia Daphnidis vxor.
Et quanquam luctus ſomno contrarius ater
Eſſe ſolet, cogitq; inſomnes ducere noctes:
Clara luce tamen mea lumina ſomnus inibat,
Et folijs quercus & gramine terra carebat,
Nec volucres ſuaui mulcebant aëra cantu,
Serpebat per membra ſopor, mox ecce tubarum
Clangor & angelici feriebant æthera cantus.
Euigilo attonitus, cum vultus tollo iacentes,
Ecce ſtat ante meum noſtri pia Daphnidis vxor
Conſpectum, velut Heſperijs cum Phœbus ab vndis
Exit, & immenſum perſtringit lumine mundum,
Quin etiam talem membris exſpirat odorem,
Qui paradiſiacas facile ſuperauerit herbas.
Nec mora ſiderea currus mittuntur ab arce,
Luce coruſcantes clara, quibus omnibus auro
Axis erat, nec non temo aureus, aurea ſummæ
Curuatura rotæ, radiorum argenteus ordo.
Hos ego ſpiritibus caſtis contemplor onuſtos
Quorum pars cytharam tractant, pars tympana pulſant,
Pars lætum Pæana canunt, non omnibus vnus
Eſt labor, at varijs teſtantur gaudia ſignis.
Deſcendunt curru, tum verò conſpicor vnum
Vincentem claro ſtellas, & Iaſpida vultu,
Supremi natum quem dixeris eſſe Tonantis,
Hic veluti ſummus reliquis Rex talia mandat:
Tollite vobiſcum coràm quam ſtare videtis,
(Daphnidis vxorem monſtrans) quia ſedula cultrix
Relligionis erat, vidi eius plurima facta.
Facta ſecuta fidem, cœtuq; recepta beato eſt.

Dixerat

Dixerat, expediunt regis mandata miniſtri
Impoſitamq; rotis, ſecum per inania cœli
Ad loca perducunt, vbi verè viuitur, atq;
Nulla voluptatem luctu contaminat hora.
Mopſ. *Suſpenſis igitur lachrimis, poſitoq; dolore*
Nos decet ad ſolitos intendere membra labores.
Men. *Sic faciam, certè procul hinc dolor omnis abeſto,*
Viuit enim noſtri, viuit pia Daphnidis vxor,
Sub pedibusq; tenet nubes, & ſidera cœli,
Conſpectuq; DEI per ſecula cuncta fruetur.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

INSIGNIA NOBILIS ET vetuſtæ Rantzouiorum familiæ.

RAntzouij rubra eſt clypei pars dextra : ſiniſtra eſt
Candida: Sed caßis cornua bina gerit:
Cornua ſunt robur, Martis color alter, & alter
Pacis : vtrumq; ſatos nobilitate decet.
Forma quid hæc ſimplex? ſimplex fuit ipſa vetuſtas,
Simplicitas formæ ſtemmata priſca notat.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 402 [46,-232 4°]